

P7_TA(2013)0119

Fremme af udviklingen via handel

Europa-Parlamentets beslutning af 16. april 2013 om fremme af udviklingen via handel (2012/2224(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. januar 2012 om handel, vækst og udvikling (COM(2012)0022), som ajourfører en meddelelse af 18. september 2002 om samme emne,
- der henviser til artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens andre meddelelser og arbejdsdokumenter fra de seneste år, som er relevante for dette emne, herunder dem, der handler om udviklingspositiv politikohærens (COM(2009)0458, SEC(2010)0421, SEC(2011)1627), om EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og status i udviklingssamarbejdet 2010-2015 (SEC(2010)0265), om at øge effekten af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring (COM(2011)0637), om udviklingsfinansiering (COM(2012)0366), om Unionens strategi til styrkelse af resiliens (COM(2012)0586), om social sikring i Unionens udviklingssamarbejde (COM(2012)0446) og om Unionens engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser (COM(2012)0492) samt dens meddelelse om "Aid for Trade" (COM(2007)0163) og dens årlige overvågningsrapport om denne bistand,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2012 om EU's tilgang til handel, vækst og udvikling de kommende ti år og til dets øvrige konklusioner af relevans for dette emne,
- der henviser til Cotonou-aftalen¹,
- der henviser til forordningerne i forbindelse med instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI)² og Den Europæiske Udviklingsfond (EDF) samt deres gennemførelse,
- der henviser til EU's strategiramme for menneskerettigheder og demokrati og til punkt 11 om handel i den dertil knyttede handlingsplan³,
- der henviser til den optimerede integrerede ramme for handelsrelateret bistand til de mindst udviklede lande, som er udarbejdet under Verdensbankens ledelse,
- der henviser til ILO's dagsorden om anstændigt arbejde og FN's initiativ vedrørende social mindstebeskyttelse,

---

¹ Cotonou-aftalen som ændret i 2005 og 2010.

² Forordning (EF) nr. 1905/2006 (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

³ Rådets pressedokument 11855/2012.

- der henviser til den fjerde verdensvindekonference i Beijing i september 1995, erklæringen og det handlingsprogram, der blev vedtaget i Beijing,
  - der henviser til sine beslutninger af relevans for handel og udvikling, herunder om handel og fattigdom¹, støtte til handel², økonomiske partnerskabsaftaler³, Unionens generelle toldpræferencer⁴, virksomheders sociale ansvar⁵, skattespørgsmål i forbindelse med udviklingslande⁶, forbindelserne mellem Unionen og Afrika⁷, fødevarerikkerhed⁸, den generelle udvikling af Unionens udviklingspolitik⁹ og udviklingsvenlig politikkoherens¹⁰,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0054/2013),
- A. der henviser til, at artikel 207 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er klart forbundne; der henviser til, at artikel 207 anfører, at EU's handelspolitik skal baseres på principperne og målsætningerne for EU's udenrigspolitik; der henviser til, at EU-politikker, som kan påvirke udviklingslandene, ifølge artikel 208 skal tage hensyn til målsætningerne for udviklingssamarbejdet;
- B. der henviser til, at medlemsstaterne og Kommissionen til opfølgning af Beijingerklæringen og handlingsprogrammet har vedtaget strategien om integrering af kønsaspektet som en del af deres politik for udviklingssamarbejdet;
- C. der henviser til, at nedbringelse af fattigdom og realiseringen af 2015-målene er hjørnestenene i EU's udviklingspolitik og også bør være vejledende for EU's handelspolitik over for udviklingslande; der henviser til, at fremme af menneskerettigheder bør integreres i denne politik og bidrage til den rettighedsbaserede tilgang, som EU følger;
- D. der henviser til, at der ikke er nogen automatisk forbindelse mellem handelsliberalisering og reduktion af fattigdommen, men at handelsliberalisering kan være et af de mest effektive redskaber til at skabe økonomisk vækst og udvikling, såfremt de rette betingelser er til stede;
- E. der henviser til, at udsigterne for en vellykket handelsdrevet udvikling bl.a. afhænger af velfungerende institutioner, en effektiv bekæmpelse af korrupsion, en sund privat sektor og stræben efter en bredt funderet og inklusiv økonomisk udvikling, diversificering og

---

¹ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

² EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

³ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301, EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361, EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 101, EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 124.

⁴ Vedtagne tekster af 13. juni 2012, P7_TA(2012)0241.

⁵ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45, EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁶ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁷ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 45.

⁸ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 75.

⁹ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 77, vedtagne tekster af 23. oktober 2012, P7_TA(2012)0386.

¹⁰ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 47, vedtagne tekster af 25. oktober 2012, P7_TA(2012)0399.

gradvis forøgelse af værditilvæksten;

- F. der henviser til, at EU's handelspolitik over for udviklingslande har til formål at øge deres integration i det internationale handelssystem, men mangler tydeligt definerede mål for udvikling og derfor i stedet risikerer at slå den lokale produktion ud og øge afhængigheden af råvareeksport; der henviser til, at nogle udviklingslande, især de mindst udviklede lande, trods betydelige liberaliseringsbestrebelse ikke har været i stand til at diversificere produktion og eksport;
- G. der henviser til, at globaliseringens indflydelse på fattigdomsbekæmpelsen er ujævn; der henviser til, at en stor del af befolkningen i udviklingslandene stadig lever under ekstrem fattigdom, navnlig i de mindst udviklede lande: i 1990 boede kun 18 % af de ekstremt fattige i de mindst udviklede lande, mens denne andel i 2007 var fordoblet til 36 %;
- H. der henviser til, at forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler er langt bagud i forhold til tidsplanen, at fremskridtene samlet set stadig er skrøbelige, at udviklingsmålene ikke er klart defineret i strategien for EU's partnerskabsaftaler, og at der snarere er brug for et nyt fokus på udvikling i forhandlingerne end for en deadline for at forbedre denne situation;
- I. der henviser til, at fattige lande har svært ved at kompensere for de faldende handelsafgifter som følge af den aktuelle globale liberalisering af handelen; der henviser til, at todsatser for forarbejdede varer, der ligger højere end todsatserne for råvarer, risikerer at medvirke til, at udviklingslande fastholdes i en position, hvor de blot er råvareeksportører.
- J. der henviser til, at landbrugsstøttens negative indvirkning på handel og udvikling for udviklingslandene bør fjernes;
- K. der henviser til, at den øgede anvendelse af agrobrændstoffer i overvejende grad har hængt sammen med udvidelsen af en storstilet industriel monokultur og dermed har været med til at udbrede landbrugsmetoder, der er skadelige for miljøet, biodiversiteten, jordens frugtbarhed og tilgængeligheden af vand; der henviser til, at den øgede anvendelse af agrobrændstoffer kan have dramatiske konsekvenser i form af overtrædelse af jordrettigheder, tab af adgang til vitale naturressourcer, skovrydning og miljøødelæggelse;
- L. der henviser til, at mellemindkomstlande i den øverste halvdel vil blive udelukket fra EU's generelle toldpræferencer fra 1. januar 2014, men at det er usikkert, i hvilket omfang dette vil åbne nye eksportmuligheder for de mindst udviklede lande;
- M. der henviser til, at handelsbistanden ("Aid for Trade") er udformet til at hjælpe udviklingslande med bl.a. at opbygge handelskapacitet, begrænse administrative handelsbarrierer, etablere en effektiv infrastruktur til transport af varer samt styrke lokale virksomheder for at forberede dem på imødekomme den lokale efterspørgsel og konkurrence og give dem mulighed for at drage fordel af nye markedsmuligheder; der henviser til, at handelsbistand bør bidrage til at fremme forarbejdning og diversificering af produktionen, fremme regional integration og teknologioverførsel og bidrage til at fremme etablering eller udvikling af indenlandsk produktionskapacitet og mindske uligheder i indkomst;
- N. der henviser til, at regional integration er et effektivt middel til at opnå velstand, fred og

sikkerhed; der henviser til, de udviklingsmæssige fordele ved en mere velfungerende intern og regional handel kan være lige så væsentlige som eller mere væsentlige end ved øget eksternt handel, navnlig i en situation med klimaændringer; der henviser til, at den regionale handel i Afrika er domineret af forarbejdede varer i modsætning den eksterne handel, der er domineret af råvarer;

- O. der henviser til, at eksport af naturressourcer ofte forbindes med korrupktion og med stagnation i andre økonomiske sektorer; der henviser til, at eksistensen af en "ressourceforbandelse" nu er alment anerkendt, og at EU's handelspolitik bør hjælpe til at forebygge og modvirke dette fænomen;
- P. der henviser til, at "konfliktressourcer" er naturressourcer, hvor den systematiske udnyttelse og handel i en konfliktsituation bidrager til, nyder godt af eller resulterer i alvorlige overtrædelser af menneskerettigheder, overtrædelser af international humanitær ret eller overtrædelser, som udgør forbrydelser i henhold til folkeretten;
- Q. der henviser til, at EU-politikker bør understøtte og aldrig skade fødevarer sikkerheden; der henviser til, at det også er helt afgørende at standse, at landbrugsjord i udviklingslande og -regioner med fødevarer sikkerhed overgår til andre udnyttelsesformål end produktion af fødevarer til lokale og regionale behov ("land grab"-problemet);
- R. der henviser til, at navnlig støtte til biobrændsel har medført ændringer i arealanvendelsen og udsving i fødevarer priserne i udviklingslandene;
- S. der henviser til, at sikring af ejendomsretten til jord for små landbrugere, som udgør flertallet af jordejerne i udviklingslandene, og som er de mest sårbare, er en afgørende forudsætning for at opbygge et sundt ejendomsmarked og kreditmarked, hvilket igen er afgørende for en stabil og bæredygtig udvikling;
- T. der henviser til, at investering i muligheder for kvinder, navnlig i form af mikrokreditter, er afgørende for at opnå et højt afkast i form af økonomisk og social udvikling;

Handel som en effektiv mekanisme til at skabe vækst og udvikling og nedbringe fattigdom

1. bekræfter sit standpunkt, at bæredygtig udviklingsfremme bør være hovedmålet med EU's handelspolitik over for udviklingslande; mener, at der bør formuleres konkrete og bæredygtige udviklingsmål for alle tiltag inden for rammerne af denne politik;
2. understreger, at eftersom det ikke kan tages for givet, at handelsliberalisering fører til vækst og fattigdomsreduktion, skal handel og handelsbistand altid udformes på grundlag af gennemsigtige, inkluderende og participatoriske processer, som inddrager alle interessenter og har særligt fokus på de dårligst stillede, navnlig kvinder;
3. påpeger, at fair handel mellem Unionen og udviklingslandene skal være baseret på fuld respekt og garanti for ILO-arbejdsstandarder og -arbejdsvilkår og skal sikre overholdelse af de højest mulige sociale og miljømæssige standarder; understreger, at dette omfatter at betale en rimelig pris for ressourcer og landbrugsprodukter fra udviklingslandene;
4. kræver, at der særligt fokuseres på at fremme lighed mellem kønnene og styrke kvindens stilling;
5. glæder sig over fokuset på erhvervs klima, regional integration og verdensmarkeder samt

på social beskyttelse, sundhed, uddannelse og beskæftigelse i dagsordenen for forandring (COM(2011)0637);

6. opfordrer til fuld gennemførelse af udviklingsvenlig politikkoherens, herunder gennem et stop for enhver uretfærdig produktions- og handelspraksis, for overfiskeri og for landbrugsstøtte, der skader udviklingen og truer fødevarer sikkerheden;
7. understreger, at investeringspolitikken skaber to centrale udfordringer for udviklingslandene: på nationalt plan skal investeringspolitikken indarbejdes i udviklingsstrategien, og der skal indkorporeres bæredygtige udviklingsmål; på internationalt plan er det nødvendigt at styrke udviklingsdimensionen i internationale investeringsaftaler og afbalancere staternes og investorerne rettigheder og pligter;
8. beklager, at visse internationale investeringsaftaler, der blev indgået i 2011, ifølge Unctad's 2012-beretning om investeringer i verden holder sig til den traditionelle aftalemodel, som fokuserer på investeringsbeskyttelse som det eneste mål med aftalen; glæder sig dog over, at nogle nye internationale investeringsaftaler indeholder bestemmelser, der skal sikre, at aftalen ikke griber ind i, men snarere bidrager til landenes bæredygtige udviklingsstrategier, som fokuserer på de miljømæssige og sociale indvirkninger af investeringer;
9. bemærker med bekymring det stigende antal ISDS-sager (Investor State Dispute Settlement (bilæggelse af tvister mellem investor og stat)), der rejses i henhold til internationale investeringsaftaler, hvor investorerne sætter spørgsmålstegn ved centrale offentlige politikker med påstand om, at disse politikker har haft negativ indvirkning på deres forretningsmuligheder; påpeger i denne forbindelse, at det i Unctad's 2012-beretning om investeringer i verden anføres, at internationale investeringsaftaler i stigende grad bliver kontroversielle og politisk ømtålelige, fortrinsvis på grund af den omsiggribende brug af investeringsaftalebaserede voldgiftsprocedurer mellem investor og stat, hvilket skaber stigende utilfredshed (f.eks. Australiens handelspolitiske meddelelse om, at landet ikke længere vil lade ISDS-klausuler indgå i sine internationale investeringsaftaler), og som bl.a. afspejler mangler i systemet (f.eks. brede anvendelsesområder for bestemmelser om f.eks. ekspropriation, utilstrækkelige garantier i forhold til voldgiftsmændenes kvalifikationer, manglende gennemsigtighed og høje procedureomkostninger, såvel som forholdet mellem ISDS og mellemstatslige procedurer); fastholder derfor, at det i alle fremtidige EU-investeringsaftaler skal sikres, at bilæggelser af tvister mellem internationale investorer og stater ikke undergraver staternes mulighed for at lovgive til fordel for offentlige interesser;
10. minder om, at det fortsat er en stor udfordring for udviklingslandene, navnlig for de mindst udviklede lande, at mobilisere investeringer i bæredygtig udvikling; fremhæver i denne forbindelse, at Unctad har udviklet en omfattende investeringspolitisk ramme for bæredygtig udvikling (IPFSD), som lægger særlig vægt på forholdet mellem udenlandske investeringer og bæredygtig udvikling;
11. opfordrer EU til aktivt at anvende de mange redskaber, den har til rådighed, til at støtte fred, respekt for menneskerettighederne, demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, sund offentlig økonomi, investeringer i infrastruktur, de europæiske virksomheders og deres datterselskabers overholdelse af sociale normer, pålidelig ydelse af grundlæggende tjenester og fremme af inklusiv og bæredygtig vækst og nedbringelse af fattigdom i udviklingslande og derved også bidrage til at skabe gunstige vilkår for

effektiv handelsbistand samt effektiv og bæredygtig handelsudvikling;

12. fremhæver, at en vellykket integration af udviklingslandene i verdenshandelen kræver mere end bedre markedsadgang og styrkede internationale handelsregler; understreger derfor, at programmer for handelsbistand bør støtte udviklingslandene i deres indenlandske bestræbelser på at fremme den lokale handel, fjerne begrænsninger på leveringssiden og afhjælpe strukturelle svagheder, hvilket kan ske gennem indenlandske reformer af de handelsrelaterede politikker, handelslettelser, forbedret toldkapacitet, opgradering af infrastrukturen, forbedring af produktionskapaciteten og opbyggelse af hjemlige og regionale markeder;
13. minder om, at forbindelsen mellem international handel og fattigdomsreduktion ikke er automatisk; bemærker i denne forbindelse, at Unctad oplyser, at gennemsnitsniveauet for de mindst udviklede landes handelsintegration målt på, hvor stor en andel af BNP eksport og import af varer og tjenesteydelser udgør, faktisk har været højere end de udviklede økonomiers siden begyndelsen af 1990'erne; mener derfor, at den fortsatte massive fattigdom i de mindst udviklede lande er en konsekvens af underudvikling og af, at disse lande ikke har formået at fremme en strukturelle ændringer, opbygge produktionskapacitet og skabe produktiv beskæftigelse på nationalt plan;
14. fremhæver desuden Unctad's synspunkt, at den præmature og hurtige handelsliberalisering, som mange lavindkomstudviklingslande blev tilskyndet til at foretage i 1980'erne og 1990'erne, har ført til afindustrialisering og en form for integration, som har forstærket deres afhængighed af og sårbarhed over for eksterne markeder, mens de lande, der har haft størst gavn af handelsliberaliseringen og har oplevet den største reduktion i den absolutte fattigdom, er de lande, som åbnede deres økonomier moderat og gradvist i takt med udviklingen af deres produktionskapacitet, og at disse lande har gjort fremskridt med strukturelle ændringer;
15. understreger, at for at vækst og velstandsskabelse kan blive inklusiv og bæredygtig og effektivt nedbringe fattigdommen, bør den fremmes i de sektorer, der i særlig grad er berørt af fattigdom, og i de sektorer, hvor fattige er beskæftiget; påpeger, at vækst også bør gavne kvinder og styrke deres position og fokuseres på at forbedre det generelle erhvervs-klima, så SMV'er kan blomstre, og så der kan opstå bæredygtige mikrofinansierings- og mikrokreditmuligheder; fremhæver, at udviklingen og handelspolitikken på dette område bør være styret af innovation, kreativitet og konkurrenceevne og have for øje at skabe beskæftigelse og styrke dårligt stillede samfundsgrupper;
16. glæder sig over Kommissionens anerkendelse af, at det er nødvendigt at støtte små producenters og virksomheders deltagelse; påpeger markedspotentialet i fairtrade-ordninger og sådanne ordningers effektivitet med hensyn til at fremme samfundsudviklingen;
17. foreslår Kommissionen at skabe et større momentum for bæredygtige offentlige indkøb på internationalt plan;
18. opfordrer Unionen, dens medlemsstater og andre bidragydere til at anerkende kvindernes afgørende rolle i forbindelse med økonomisk udvikling og tilpasse hjælpeforanstaltninger, så de styrker kvinderne socialt og økonomisk, bl.a. ved målrettet støtte til virksomhedsudvikling og adgang til mikrofinansiering specielt for kvinder;

19. erindrer Kommissionen og medlemsstaterne om Unionens handlingsplan for ligestilling og styrkelse af kvindernes position i udviklingssamarbejdet og de aktiviteter, der foreslås i handlingsplanen;
20. gentager EU's forpligtelse til at følge en sammenhængende politik for udvikling og respekt for og fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og lighed mellem kønnene i alle sine eksterne politikker, herunder international handel; ser frem til fuld gennemførelse af punkterne om handel i handlingsplanen vedrørende EU's strategiramme for menneskerettigheder og demokrati;
21. mener, at strategier for en bæredygtig økonomisk udvikling bl.a. bør omfatte følgende elementer: den private sektors deltagelse i realøkonomien, regional samhørighed og integration af markeder gennem grænseoverskridende samarbejde og udvikling af åben og fair handel inden for regelbaserede multilaterale handelspolitiske rammer;
22. erindrer om, at det er af afgørende betydning at investere i at skabe, udvikle og styrke vigtige havne-, transport-, energi- og telekommunikationsinfrastrukturer, navnlig på tværs af grænserne;
23. opfordrer de lande, der modtager udviklingsbistand via handel, til også at mobilisere deres egne interne ressourcer, herunder budgetindtægter via en korrekt opkrævning af skat samt menneskelig kapital; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til de lande, hvor statens indtægter stammer fra udnyttelse af naturressourcer, med henblik på en åben og bæredygtig forvaltning af disse ressourcer; understreger behovet for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til de betalinger, som europæiske virksomheder foretager til regeringer; opfordrer Kommissionen til at støtte bæredygtige industrialiseringsstrategier i udviklingslandene med det formål at fremme handel med forædlede produkter;
24. anser de redskaber, som Unionen har udviklet i form af udviklingsbistand via handel og investering, især den reviderede generelle troldpræferenceordning og de økonomiske partnerskabsaftaler, for at være effektive redskaber; understreger imidlertid, at handelsbistand ikke blot består i disse instrumenter; erindrer Unionen om dens mål for sit samlede bistandsbudget på 0,7 % af BNI i 2015; opfordrer Kommissionen til at forøge det faglige bistandselement i det samlede tilbud om støtte, bl.a. hvad angår standardisering; opfordrer Unionen til at udvise større konsekvens ved gennemførelsen af sin handels-, landbrugs-, miljø-, energi- og udviklingspolitik;
25. anser det for væsentligt, at den europæiske udviklingsbistand gennem handelspolitikker indkorporerer alle aspekter af innovation - finansiel så vel som teknologisk og organisatorisk innovation - på grundlag af bedste praksis;
26. henstiller, at Kommissionen sikrer, at der i alle kommende bilaterale handels- og samarbejdsaftaler medtages menneskerettighedsbestemmelser, som kan håndhæves i praksis, for virkelig at bidrage til en rettighedsbaseret tilgang til udvikling;
27. understreger, at det er vigtigt at sikre anstændige lønninger og anstændige standarder for sikkerhed på arbejdspladsen som en forudsætning for et bæredygtigt globalt handelssystem og nye globale produktionskæder; minder i denne forbindelse Kommissionen om, at den har udsendt en meddelelse med titlen "Fremme af anstændigt arbejde for alle";

28. håber af hensyn til konsekvensen i de politikker, som EU følger, på at se et større samarbejde mellem de forskellige tjenestegrene i Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten samt de tre institutioner, Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet;
29. mener, at kriterierne for evaluering af udviklingen gennem handels- og investeringspolitikker og -programmer bør omfatte statistikker ikke kun for vækst og handel, men også for antal skabte job og forbedringer i livskvaliteten for befolkningerne i udviklingslande i henseende til menneskelig, social, kulturel og miljømæssig udvikling;

En klarere udviklingsramme for forhandlinger og aftaler om handel

30. understreger, at det er vigtigt at kombinere handelsreformer med omhyggeligt udformede offentlige politikker, navnlig hvad angår social beskyttelse; understreger i et bredere perspektiv betydningen af rettidige og velforberedte nationale udviklingsstrategier og forudgående konsekvensanalyser af den eksisterende handelspolitik's indvirkning på fattigdommen; opfordrer Kommissionen til at gennemføre vejledningen fra FN's rapportør om retten til mad, som kræver, at der anvendes konsekvensanalyser for menneskerettigheder - "Guiding Principles on Human Rights Impact Assessments of Trade and Investment Agreements" - når der indgås handels- og investeringsaftaler, for at sikre, at disse er i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til internationale menneskerettighedsinstrumenter; opfordrer også indtrængende EU til at indarbejde klare betingelser og klausuler om menneskerettigheder og demokrati i alle sine handelsaftaler;
31. understreger, at det er vigtigt at forankre virksomhedernes sociale ansvar i frihandelsaftaler med udviklingslande for at fremme menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder; foreslår, at der medtages et omfattende kapitel om menneskerettigheder samt sociale kapitler og miljøkapitler i alle fremtidige frihandelsaftaler;
32. opfordrer Kommissionen til at tilskynde udviklingslandes regeringer til at gennemføre brede høringer med deltagelse af ikke-statslige og ikkeerhvervs-mæssige aktører i forbindelse med udarbejdelsen af deres handelspolitik; anmoder Kommissionen om også at fremme gennemsigtighed under forhandlinger med henblik på at udvirke en bred og effektiv inddragelse af aktører og at støtte arbejdet på at opnå udviklingsmæssige resultater;
33. opfordrer til, at der ud fra et klima-, køns- og bæredygtighedsperspektiv foretages dybtgående analyser af konsekvenserne af multi- og bilaterale handelsaftaler indgået mellem EU og tredjelande; opfordrer Kommissionen til at tillade en eksplicit støtte til forvaltning af klimaændringer som led i alle aftaler om handelsbistand og anden relevant udviklingsbistand;
34. mener, at der i forhandlinger om handelsaftaler bør fastsættes benchmarks for udviklingsfremskridt for at lette overvågningen og, om nødvendigt, justeringen af tidsplanerne for gennemførelsen af foranstaltninger, justeringen af ledsageforanstaltninger, som kan inkludere handelsbistand og bistand til omstilling, og forberedelsen af nye initiativer, når udviklingsmålene kræver det; fremhæver, at det er afgørende for handelsforhandlinger, at udviklingslandene får den nødvendige juridiske og øvrige ekspertise til at kunne samarbejde effektivt med WTO og lignende organisationer;
35. opfordrer EU til yderligere at mindske handelsbarrierer og handelsfordrejende støtte for at

hjælpe udviklingslande med at øge deres andel af den globale handel; opfordrer til afskaffelse af landbrugseksportstøtte, som der er givet tilsagn om i forbindelse med Doha-udviklingsrunden under WTO, hvilket bør gennemføres hurtigst muligt;

36. opfordrer Kommissionen til at støtte den opfordring, som FN's særlige rapportør om retten til mad har fremsat om indførsel af en ordning med positive incitament, og fremme importen i Unionen af landbrugsprodukter, som opfylder visse miljømæssige, sociale og menneskerettighedsstandarder, navnlig ved at sikre producenterne en rimelig fortjeneste og landarbejderne en anstændig løn;
37. opfordrer EU til altid at sikre, at dens brede tilgang til handelsforhandlinger med inddragelse af emner som investering, begrænsning af muligheden for statslige indgreb, offentlige indkøb, konkurrence, handel med tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder er i overensstemmelse med partnerlandenes forskellige behov og udviklingsstrategier; opfordrer derfor indtrængende Unionen til at fastlægge sin politik under fuld hensyntagen til den "særlige og differentierede behandling", der indrømmes udviklingslande; gentager, at regeringer og parlamenter skal bevare retten til at regulere investeringer både for at kunne forskelsbehandle til fordel for investorer, der støtter landets udvikling, og for at kunne sikre, at forpligtelser og opgaver påhviler alle investorer, herunder udenlandske, så arbejds-, miljø-, menneskerettigheds- og andre standarder overholdes;
38. glæder sig over, at kønsaspektet er blevet medtaget i bæredygtighedsvurderingerne i forbindelse med handelsforhandlingerne; opfordrer Kommissionen til at tage disse vurderinger til efterretning og sikre, at de identificerede kønsspørgsmål faktisk bliver behandlet gennem de politikforanstaltninger, som ledsager handelsaftalerne;
39. mener, at fokus i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler i højere grad bør være rettet mod indholdet end mod tidsfristerne; fastslår, at hvis aftalerne skal kunne føre til udvikling, er der behov for en mere fleksibel holdning fra Unionens side til gavn for en diversificering af AVS-landenes økonomier med øget forarbejdning og øget regional handel;

Handelsbistand

40. støtter Kommissionens forslag om at differentiere handelsbistanden og om at koncentrere bestræbelserne omkring de lande, der har størst behov, især de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene;
41. opfordrer til, at handelsbistandsredskaberne ikke kun rettes mod handel mellem Unionen og udviklingslande, men også mod støtte til intern, regional og syd-syd-handel samt mod tresidet handel mellem AVS-lande, og til at gøre dette ved at fremme grænseoverskridende værdikæder, gøre centrale tjenester mere effektive og mindske transportudgifterne, hvilket samtidig kan bidrage til at styrke udviklingslandenes bånd til de globale markeder;
42. tilskynder til udvikling af mere effektive støtteinstrumenter for tilpasning og diversificering af produktionen samt for ansvarlig og bæredygtig udvikling af forarbejdningsindustrien og af små og mellemstore virksomheder i udviklingslande;
43. understreger, at der bør tages hensyn til ulighed mellem kønnene med hensyn til adgang

til ressourcer, såsom mikrolån, kredit, information og teknologi, når der fastlægges strategier for handelsbistand og anden relevant udviklingshjælp;

44. støtter pakken til fremme af handelen for mindre virksomheder i udviklingslande, som annonceres i Kommissionens meddelelse; opfordrer Kommissionen til at fortsætte udviklingen af denne pakke og opfordrer alle donorer til at afsætte tilstrækkelige midler til at gennemføre mindre virksomheders deltagelse i handelsordninger, som sikrer merværdi for producenterne, herunder dem, som arbejder for bæredygtighed (f.eks. Fair Trade); anmoder om jævnlige opdateringer om gennemførelsen af den;
45. bemærker, at handelskapaciteten er afhængig af såvel hardware (infrastruktur) som software (ekspertise); opfordrer derfor EU til at investere sin bistand i at styrke begge dele i mange lande, ikke mindst i samarbejdet med de mindst udviklede lande;
46. opfordrer Unionen til at sikre, at handelsbistand fremmer fattigdomsbekæmpende og inkluderende instrumenter, og dens primære fokus bør derfor være på mindre virksomheders behov; understreger, at handelsbistand bør anvendes til at udvikle bæredygtige værdikæder og have fokus rettet mod de fattige for at fremme målsætningen om at opnå en bæredygtig forsyningskæde;
47. opfordrer Unionen til at fokusere på at afhjælpe problemerne i handelsbistandsprogrammerne, navnlig med hensyn til gennemførelse og kontrolkapacitet; kræver derfor et ændret perspektiv, som fokuserer på resultater i stedet for på input, men som anerkender behovet for omhyggelig og samordnet ekstern kontrol, som sikrer åbne og gennemsigtige handelsmetoder;
48. opfordrer EU til at integrere den private sektor mere effektivt i udformningen af handelsbistandsprojekter med henblik på at sætte virksomheder i udviklingslande i stand til at fremme handelen;

Udvikling og den private sektors rolle

49. mener, at det i lyset af strukturændringerne i den internationale handel og nord-syd-handelen er en afgørende forudsætning for bistandsprogrammernes effektivitet, at modtagerlandene godkender disse programmer, og at de er præget af gennemsigtighed, ansvarlighed og tilstrækkelige ressourcer, idet målet er at mindske forskellene i velstand, dele goderne og opnå regional integration; finder det endvidere afgørende, at nationale, regionale og lokale institutioner samt civilsamfundet systematisk inddrages i udformningen og overvågningen af disse programmer, og at det sikres, at donorerne fører tilsyn;
50. opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage hensyn til de nye udfordringer, som udviklingsbistanden gennem handel medfører, såsom forskellene med hensyn til udviklingsniveauer, støtte til den lokale produktion og diversificeringen heraf samt fremme af sociale standarder og miljøstandarder;
51. opfordrer samtlige – offentlige og private – bistandsdonorer til at koordinere deres aktioner yderligere og til at afpasse dem efter det eksisterende udbud, navnlig på baggrund af den aktuelle situation med budgetnedskæringer; erindrer om, at BRIKS-landene nu både er bistandsmodtagere og bistandsdonorer; opfordrer dem til at samarbejde med Unionen med henblik på at udveksle erfaringer og optimere deres

respektive aktioner og til at påtage sig mere ansvar over for de mindst udviklede lande og i samfundet af bistandsdonorer; er foruroliget over, at bunden bistand bliver stadig mere udbredt, og opfordrer industrilandene og de nye vækstlande til at undgå at benytte en sådan praksis;

52. opfordrer Kommissionen og samtlige bistandsdonorer til at finde frem til innovative finansierings- og partnerskabsformer til fordel for udvikling; erindrer i denne forbindelse om, at udlån mellem ligestillede parter også kan bidrage til at fremme udviklingen via handel; anbefaler en bedre koordination af udviklingsprojekter, der finansieres af regionale udviklingsbanker og Verdensbanken/Den Internationale Finansieringsinstitution, og en mere udbredt brug af interregionale finansieringsordninger såsom Unionens trustfond for infrastrukturer i Afrika;
53. opfordrer EU-baserede virksomheder med produktionsfaciliteter i udviklingslande til at overholde deres forpligtelser til at respektere menneske- og frihedsrettighederne, sociale og miljømæssige standarder, grundlæggende arbejdstagerrettigheder, internationale aftaler og betaling af de behørigte skatter på en gennemsigtig måde; kræver gennemførelse af retten til at være fri for tvangsarbejde og navnlig børnearbejde uden undtagelse;
54. er overbevist om, at den private sektor har potentiale til at fungere som drivkraft i udviklingen; understreger, at hvis dette potentiale skal realiseres, skal processen gavne lokalsamfundene og ud fra princippet om inkluderende, fair forsyningskæder styrke alle involverede aktører fra producenten/arbejdstageren til forbrugeren;
55. glæder sig over, at en bred vifte af industrier og transnationale selskaber har vedtaget adfærdskodekser, der opstiller sociale og miljømæssige standarder, der skal efterleves i for deres globale forsyningskæder; erindrer imidlertid om, at udbredelsen af og forskelligheden i VSA (virksomhedernes sociale ansvar)-kodekser er en udfordring; bemærker, at VSA-konceptets heterogenitet, herunder det forhold, at forskellige virksomheder har udviklet forskellige standarder for social regnskabsførelse, revision og rapportering, gør det vanskeligt at sammenligne de forskellige niveauer af VSA; opfordrer derfor endnu en gang Unionen til at arbejde for en klar, international lovramme for virksomhedernes ansvar og forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder;
56. opfordrer endvidere EU-baserede og andre virksomheder til at overholde de ti kerneprincipper i FN's Global Compact-initiativ og retningslinjer for virksomheder og menneskerettigheder;
57. opfordrer til en forstærket EU-indsats i forhold til skattely og kapitalflugt, da disse fænomener undergraver indtægterne for både EU- og udviklingslande og modarbejder fattigdomsafskaffelse og velfærdsskabelse i fattige lande; fremhæver, at ulovlig kapitalflugt fra udviklingslande udgør mellem 6 % og 8,7 % af deres BNP og 10 gange den samlede udviklingsbistand til disse lande; opfordrer Kommissionen til proaktivt at søge efter yderligere muligheder for samarbejde med udviklingslandene om dette spørgsmål; slår især til lyd for en international konvention, der skal bekæmpe skadelige skattestrukturer (efter en model med en multilateral mekanisme til automatisk udveksling af skatteoplysninger), og som skal omfatte sanktioner både for jurisdiktioner, som ikke samarbejder, og for finansielle institutioner, som opererer i skattely (f.eks. ved at se på muligheden for at inddrage banklicenser fra finansielle institutioner, som opererer med skattely, med forbillende i den amerikanske Stop Tax Haven Abuse Act);

58. tilskynder EU, andre bistandsydere, myndighederne i partnerlande samt lokale og internationale private aktører i udviklingslandene til at udforske mulige områder, hvor der kan samarbejdes om bæredygtig udvikling med henblik på at opnå det størst mulige udviklingsresultat af erhvervsaktiviteterne og inkludere civilsamfundets organisationer på alle diskussionsniveauer;
59. fremhæver, at det er afgørende at fremme offentlig-private vækstpartnerskaber i Unionens udviklingspolitikker og engagere den private sektors erfaring, ekspertise og forvaltningssystemer i partnerskaber med offentlige ressourcer; opfordrer til at fremme muligheden for, at lokale myndigheder i EU-medlemsstater med erfaring i f.eks. opbygning af infrastruktur kan danne partnerskaber med og samarbejde med lokale myndigheder i udviklingslande;
60. mener, at udenlandske direkte investeringer også er en stærk drivkraft for en holdbar økonomisk vækst, overførsel af knowhow, iværksætterånd og teknologi samt jobskabelse; opfordrer til, at udviklingsdagsordenerne fokuserer på at støtte kapacitetsopbygningen i udviklingslande med det mål at skabe et gennemsigtigt, forudsigeligt og gunstigt investeringsklima, hvor bureaukratiet for virksomhederne er reduceret til et minimum, hvor ejendomsrettighederne respekteres, konkurrence fremmes, og der føres en sund makroøkonomisk politik;

Råstoffer og udvindingsindustrien

61. bemærker, at handlen med naturressourcer uanset implementeringen af Kimberley-processen for certificering af konfliktdiamanter fortsat giver næring til oprørsbevægelser, og at der stadig foregår menneskerettighedsovertrædelser i mineområderne; understreger derfor det presserende behov for en ordening med nødvendig omhu i forbindelse med ædelstene og værdifulde mineraler, f.eks. de såkaldte konfliktmineraler; mener, at en sådan foranstaltning kunne bidrage til at bryde ressourceforbandelsen og gøre det mere fordelagtigt for udviklingslandene at handle med deres råvarer; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen vil offentliggøre en meddelelse om konfliktmineraler;
62. anerkender, at Kommissionen er partner i EITI (gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien); opfordrer Kommissionen og de parter, der er aktive inden for udvindingsindustrien, til aktivt at tilskynde flere producentlande til at tiltræde initiativet;
63. understreger, at naturressourcer udgør to centrale udfordringer for udviklede lande og udviklingslandene: den miljømæssige udfordring i at håndtere indvirkningerne fra udnyttelsen af ressourcer i hele deres livscyklus og den samfundsøkonomiske udfordring i at håndtere menneskerettigheder og fattigdom internationalt;
64. støtter stærkt lovforslaget om landerapportering som led i revisionen af regnskabs- og gennemsigtighedsdirektivet med det formål at afskrække fra korrupsion og forhindre skatteunddragelse; opfordrer europæiske udvindingsvirksomheder, som opererer i udviklingslande, til at foregå med et godt eksempel med hensyn til socialt ansvar og fremme af anstændigt arbejde;
65. påpeger, at forvaltningsproblemet i ressourcesektoren næsten kun er blevet håndteret gennem frivillige initiativer, og at det mest fremtrædende er gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien, som tilstræber at gøre oplysningerne mere gennemsigtige; bemærker dog, at selv om gennemsigtighedsinitiativet er nødvendigt, er det ikke

tilstrækkeligt til at håndtere det mere udstrakte problem med korrupsion og bestikkelse i udvindingssektoren; bemærker ligeledes, at FN's retningslinjer for erhverv og menneskerettigheder (beskyttelse, respekt, klageadgang) endnu ikke er specifikke med hensyn til udvindingsindustrien og ressourcer; mener i denne henseende, at der er behov for at tilføje specifikke bestemmelser om udvindingsindustrien til FN's retningslinjer for erhverv og menneskerettigheder, og at et første skridt kunne være under FN's Menneskerettighedsråd at udnævne en særlig rapportør for dette spørgsmål, med mandat til at vurdere og foreslå henstillinger;

66. mener, at standarderne for gennemsigtighed og certificering bør udvides på sigt for fuldt ud at kunne sætte ind over for bestikkelse og korrupsion i udvindingssektoren og uden for denne; opfordrer desuden Unionen til at støtte stærkere forvaltningsmekanismer for at tage fat på miljødimensionen og menneskerettigheder i forbindelse med ressourceudnyttelse; mener især, at en international konvention om bæredygtig ressourceforvaltning er afgørende for at få fastlagt nogle grundlæggende retsprincipper for bæredygtig ressourceforvaltning;
67. understreger, at bæredygtig minedrift kræver tilgange, som tager højde for ressourcernes hele livscyklus; påpeger, at kompleksiteten i de globale forsyningskæder vanskeliggør gennemsigtighed; mener derfor, at de eksisterende gennemsigtighedsinitiativer bør følges op af certificeringsbestræbelser i form af produktmærkning i hele forsyningskæden for mineraler;
68. kræver, at private aktører, der beskæftiger sig med handel med eller forarbejdning af produkter fra udvindingsindustrien, træffer foranstaltninger til at sikre, at principperne for virksomheders sociale ansvar i hele forsyningskæden efterleves effektivt, grundigt og nøje;
69. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at følge den af USA's værdipapirs- og børstilsyn (Securities and Exchange Commission) for nyligt vedtagne Dodd Frank Act, hvormed der er indført et krav om, at ressourceudvindere offentligt skal indberette visse betalinger; opfordrer Kommissionen til at udvide indberetningskravene for udvindingsindustrien til andre sektorer og til at overveje, om indberetningerne bør underkastes en uafhængig revision;
70. mener, at bilaterale handels- og investeringspolitikker bør bygge på fælles principper såsom chartret om naturressourcer; mener i tråd med bestræbelserne på at sikre fornøden omhu i forsyningskæden, at dette kunne følges op af sektorbestemmelser på områder med forbindelse til smelteværker og raffinaderier, metal- og genvindingsindustrier;
71. opfordrer EU til at anerkende, at eksportrestriktioner kan være en komponent i visse landes udviklingsstrategier eller være berettiget af hensyn til miljøbeskyttelse;

Fødevarerikkerhed og biobrændstoffer

72. opfordrer indtrængende Unionen og alle andre donatorer til at undlade at fremme eller bidrage til, at frugtbar jord i lande og regioner, hvor fødevarerituationen er usikker, overgår til andre anvendelsesformål end fødevarerproduktion, og til at etablere modeller for god praksis for areal- og ressourceforvaltning for biobrændstoffer og andre salgsafgrøder;

73. understreger behovet for at fjerne incitamentet for landbrugere i lande med en usikker fødevaresituationen til at udnytte deres jord til andre formål end fødevareproduktion, f.eks. produktion af biobrændsel; mener, at forskning og innovation med støtte fra en proaktiv politik i udviklede lande såvel som i udviklingslande kan bidrage til at mindske uoverensstemmelsen mellem fødevarer sikkerhed og energiinteresser;

o

o o

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.